

Til § 5.

En saadan Bestemmelse er nødvendig for at kunne gennemføre Sondringen mellem de Køretøjer, der benytter Benzin, og de, der ikke gør det.

Angaaende Bødeansvaret for Overtrædelse af denne Bestemmelse, se § 12.

Til § 6.

Som det vil ses, er her gennemført Sondringen mellem A. *Køretøjer, der benytter Benzin og lign.* og B. *Køretøjer, der ikke benytter Benzin som Drivkraft.*

For de sidstnævnte er Afgiftssatserne foreslaaet ganske overensstemmende med Udvalgsflertallets Indstilling, og man skal derfor nøjes med at henvise angaaende nærmere herom til Betænkningen Side 115 ff.

For saa vidt angaar den førstnævnte Gruppe, mener man at kunne foreslaa Udvalgsflertallets Satser i det hele halverede (undtagen for saa vidt angaar Minimumsbeløbene), idet man som ovenfor bemærket beregner, at Benzinafgiften skal indbringe et lige saa stort Beløb som Vægtafgiften.

Som nævnt mener man at kunne gaa ud fra, at Antallet af ikke-benzindrevne Motorkøretøjer er saa ringe, at man praktisk talt kan se bort fra dem. Følgelig maa Benzin- og Vægtafgiften hver indbringe ca. 40 pCt. af det Beløb, der ialt skal naas. Idet man er enig med Udvalgsflertallet i, at dette Beløb maa sættes til ca. 20 Mill. Kr., samt i, at de foreslaaede Vægtafgifter lagt paa alle Køretøjer kunde forventes at indbringe 80 pCt. af dette Beløb, nedsætter man nu her Satserne saaledes, at Vægtafgiften herefter maa forventes at ville indbringe 40 pCt. af den samlede Sum.

For *Drosker*, der maa antages at bruge særlig meget Benzin (og tildels Gummi), og saaledes at komme til at betale uforholdsmæssigt meget af denne Del af Afgiften, bør en Nedsættelse af Vægtafgiften kunne finde Sted.

Stk. 3 svarer til Stk. 2 i Motorlovens § 35.

Stk. 4 til samme Paragrafs Stk. 1, næstsidste Afsnit.

Til § 7.

Stk. 1. Man har her foreslaaet en fra Udvalgsflertallets Indstilling noget afvigende Formulering.

Efter Udvalgsflertallets Forslag gøres der, som hidtil, ingen Forskel paa Person- og Lastkøretøjer (Omnibusser), men efter at man ved nærværende Lovforslag har villet paalægge Lastvognene en noget større

Afgift end nu, mener man ikke længere at kunne se bort fra, at der ved Indkørsel af udenlandske Lastvogne, eventuelt Omnibusser, her i Landet vil kunne paaføres de indenlandske en Konkurrence paa ulige Vilkaar, hvis Maksimumsafgiften af et udenlandsk Køretøj bliver 5 Kr. pr. Dag.

Dette gælder saa meget desto mere, som de udenlandske Vogne, der indkommer i Landet under de i §'en angivne Forhold, jo nødvendigvis unddrager sig den i § 9 omhandlede Gummiavgift, mulig ogsaa Benzinafgiften.

Selvom man gaar ud fra, at disse Vogne betaler Afgift i deres Hjemland, har man jo ingen Indflydelse paa denne Afgifts Størrelse etc., og heller ikke kommer den Danmarks Vejvæsen til gode.

Man foreslaar derfor den samme Afgift som Udvalgsflertallet for almindelige Personautomobiler, men en noget større Afgift af Omnibusser, Traktorer, Vare- og Lastautomobiler samt Paahængsvogne til saadanne.

Ny er Bestemmelsen i Stykkets sidste Punktum om Adgangen til i Tilfælde af Gensidighed at indrømme Afgiftsfrihed for fremmede Personautomobiler. Bestemmelsen er indført for at lette Turisttrafikken.

Stk. 2—6 svarer til Motorlovens § 36, Stk. 5, 2—6 Afsnit.

Til § 8.

Det er paaregnet, jfr. foran, at Benzinafgiften skal indbringe ca. 8 Mill. Kr.

Der indførtes i 1926 ca. 125 000 Tons Benzin. Hvis man regner, at de ca. 20 000 Tons fragaar, dels som afgiftsrie, dels derved at Forbruget (ved Sparsommelighed) vil blive nedsat noget, naar en Afgift paalægges, vil en Afgift af 6 Øre pr. l kunne beregnes at indbringe det ønskede Beløb.

Det er den samme Størrelse, der tænkes givet Afgiften i Sverrig.

De foreslaaede Bestemmelser om, hvem der er berettigede til Tilbagebetaling, er de samme, som agtes indført i Sverrig, blot at Fiskerbaadsmotorer her udgaar, da Forbruget af Benzin i disse efter modtagne Oplysninger er minimalt. De nærmere Regler herom fastsættes ved særlig Lov.

Til § 9.

Afgiften er tænkt paalagt som en Indførsels- og Fabrikationsavgift, men det nærmere herom bliver at fastsætte ved særlig Lov ved hvilken der ogsaa maa drages Om-sorg for at der ikke gives Adgang til at unddrage sig Afgiften f. Eks. ved at foretage væsentlige Reparationer paa Ringene i Stedet for at forny dem og lign.